

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/429/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312203964
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1312203964.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, so sídlom Košická ul. č. 56, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská ul. č. 14, Bratislava proti žalovanej: Y. H., X. L. K. N., Č.. X, L., S. R., zastúpená opatrovníčkou L. F., pracovníčkou Okresného R. L. A., o zaplatenie 3.651,09 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 25. marca 2015, č.k. 10C/87/2012-197, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 25. marca 2015, č.k. 10C/87/2012-197 **p o t v r d z u j e** .
Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 3.651,09 eur s príslušenstvom titulom dlhu zo Zmluvy o splátkovom úvere. Žalovanej súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že právna predchodkyňa žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaná uzavreli dňa 18.12.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 1.659,70 eur s pevnou úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru vo výške 18,40 % ročne. Žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 88,59 eur, vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá k 20.01.2007 a konečná splatnosť úveru mala nastať 20.11.2008. Žalovaná si zmluvnú povinnosť riadne neplnila. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, B. G. XX.XX.XXXX veriteľ postúpil žalovanú pohľadávku proti žalovanej na žalobcu. Pohľadávka pôvodného veriteľa v čase postúpenia predstavovala sumu 3.651,09 eur, ktorá suma pozostávala z istiny po splatnosti vo výške 1.748,99 eur, riadneho úroku vo výške 680,28 eur a úroku z omeškania vo výške 1.221,82 eur. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil, že žaloba nie je dôvodná. Vec právne posúdil podľa § 497, § 502 ods. 1, § 506 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 3, 4 § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, čl. II bod 1, čl. VIII bod 12 zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a vecne tým, že žalovaná pohľadávka je premlčaná, pričom súd prvého stupňa na toto premlčanie prihliadol ex offo (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.). Súd prvého stupňa poukázal na to, dňom 21.11.2008 (deň nasledujúci po uplynutí splatnosti poslednej splátky úveru) si žalobca mohol svoje právo uplatniť voči žalovanej po prvýkrát, a preto mu trojročná všeobecná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka (Občiansky zákonník v otázke premlčania bol pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejší) uplynula dňom 21.11.2011. Žalobca podal žalobu na súd až dňa 12.04.2012, teda oneskorene. Pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy bol súd povinný aj bez návrhu prihliadať na

premlčanie práva a preto nemohol žalobcovi premlčané právo priznať. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že nárok minimálne vo výške 708,82 eur s príslušenstvom je premlčaný. Uviedol, že na premlčanie je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka (vrátane premlčania), nakoľko sa v danej veci jedná o absolútny obchodno - záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 MCdo 20/2009, sp. zn. 6 MCdo 4/2012, ako i rozhodnutia krajských súdov (napr. rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 14Co/142/2014, sp. zn. 14Co/163/2013, sp. zn. 17Co/170/2013, rozhodnutie KS Trnava sp. zn. 9Co/224/2011, 11Co/456/2012, 24Co/417/2012, rozhodnutie KS Nitra sp. zn. 9Co/162/2012, 25Co/297/2013, rozhodnutie KS v Žiline sp. zn. 8Co/423/2013, a pod.). Premlčacia doba je tak štvorročná (podľa ustanovení Obchodného zákonníka) a pokiaľ žaloba bola súdu doručená dňa 12.04.2012, štvorročná premlčacia doba začala plynúť tak, že splátky splatné v období od 13.04.2008 do 20.11.2008 (celkom 8 splátok po 88,59 eur, celkom 708,72 eur) nemôžu byť premlčané.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca v odvolaní nespochybňoval záver súdu prvého stupňa, že medzi účastníkmi konania vznikol spotrebiteľský právny vzťah, resp. nespochybňoval to, že žalovaná má v predmetnom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Žalobca v odvolaní spochybňuje záver súdu prvého stupňa, že predmetný nárok (minimálne pokiaľ ide o istinu 708,82 eur s príslušenstvom) je premlčaný, resp. že na premlčanie sa má vzťahovať právna úprava Občianskeho zákonníka. V danej veci predmetom žaloby je nárok žalobcu na zaplatenie úverových splátok za obdobie splatné od 20.05.2007 do 20.11.2008 v počte 19 a celkovej výške 1.748,99 eur (s príslušenstvom ide o sumu 3.651,09 eur). Žalobca za nepremľčané považuje minimálne úverové splátky splatné v období od 13.04.2008 do 20.11.2008 (celkom 8 splátok po 88,59 eur, spolu 708,72 eur), nakoľko u týchto do podania žaloby na súd neuplynula štvorročná premlčacia lehota podľa Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti je odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa, že žalovaný nárok (pokiaľ ide o celú žalovanú istinu s príslušenstvom - vrátane úverových splátok splatných v období od 13.04.2008 do 20.11.2008) je premlčaný. Odvolací súd poukazuje na to, že i keď je právny vzťah vzniknutý na základe úverovej zmluvy tzv. absolútnym obchodom, premlčanie treba posúdiť podľa Občianskeho zákonníka, lebo je to pre spotrebiteľa - žalovanú vzhľadom na dĺžku premlčacej doby výhodnejšie (viď § 52 ods. 2 Obč. zák.). Použitie občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych vzťahoch majúciach spotrebiteľský charakter odobril aj Ústavný súd SR, ktorý rozhodoval o sťažnosti podnikateľa poskytujúceho stavebné úvery (I. ÚS 402/2013). Preto odvolacia námietka žalobcu o nemožnosti použiť právnu úpravu premlčania obsiahnutú v Občianskom zákonníku na daný právny vzťah neobstojí. V danom prípade jednotlivé (nezaplatené) splátky úveru sa stali splatnými v období od 20.05.2007 do 20.11.2008 (teda ide o 19 mesačných splátok), pričom u každej z nich plynula samostatne premlčacia lehota od splatnosti každej splátky (§ 103 veta prvá OZ). Trojročná premlčacia lehota u poslednej splátky uplynula dňom 21.11.2011 (splatnosť úveru bola dohodnutá do 20.11.2008). Premlčaná tak bola celá žalovaná istina vo výške 1.748,99 eur vrátane príslušenstva (s príslušenstvom išlo o sumu 3.651,09 eur), nakoľko žalobca podal žalobu na súd až dňa 12. 04.2012, teda po uplynutí premlčacej doby ohľadne všetkých dlžných splátok.

K otázke prihliadania ex offo na premlčanie súdom (§ 5b zák. o ochrane spotrebiteľa), odvolací súd uvádza, že ust. § 5b zák. č. 205/2007 Z. z. bolo do tohto zákona zavedené s účinnosťou od 01.05.2014 zákonom č. 102/2014 Z. z.. Podľa tohto ustanovenia orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že napriek tomu, že samotné premlčanie má hmotnoprávny charakter, ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. má procesnú povahu vyplývajúcu z jeho znenia, keď toto ustanovenie normuje predovšetkým procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. Na jeho základe sa súdu ako orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy ukladá povinnosť v súdnom konaní z

úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia potom platí, že súd postupuje podľa právneho stavu účinného v čase rozhodovania súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. bolo účinné, súd prvého stupňa bol povinný aplikovať ho vo všetkých prebiehajúcich konaniach vrátane súdnych konaní začatých pred jeho účinnosťou, t. j. pred 01.05.2014, akým je aj konanie v prejednávanej veci. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že zákon č. 250/2007 Z. z. je lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako lex generalis. Pokiaľ teda otázka prihliadania na premlčanie uplatneného nároku je v § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. upravená odlišne od § 100 ods. 1 Obč. zák., prednosť má špeciálna úprava zákona č. 250/2007 Z. z. a súd prvého stupňa nepochybil, keď podľa nej postupoval.

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.